

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Ματθαίου 22 Ιουλίου 2012

Μαρίας Της Μαδδαληνής Της Καλλιπαρθένου Μυροφόρου
Μαρκέλλης Παρθενομάρτυρος
έτος 5ον Τεύχος 212

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Τρίτη 24 προς Τετάρτη 25 Ιουλίου 2012 9 μ.μ. – 1:00 π.μ. Ιερά αγρυπνία προς τιμήν της Αγίας Άννης.
2. Πέμπτη 26 Ιουλίου 7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίας Παρθενομάρτυρος Παρασκευής.
3. Παρασκευή 27 Ιουλίου 7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Παντελεήμονος.
4. Σάββατο 28 Ιουλίου 7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου.

Τη σημασία της πίστεως στη ζωή μας έρχεται να μας τονίσει ακόμα μία φορά η αγία μας Εκκλησία, μέσα από την περικοπή του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, την οποία ακούσαμε κατά τη σημερινή Θεία Λειτουργία. Ακολούθησαν τον Ιησού στο δρόμο δύο τυφλοί, μας διηγείται ο ευαγγελιστής, φωνάζοντας “ελέησέ μας, υιέ του Δαβίδ”. Και μόλις έφτασαν στο σπίτι, τους ρωτά: “Πιστεύετε ότι έχω τη δύναμη να κάνω αυτό που ζητάτε;” –”Ναί, Κύριε”, του απαντούν, κι Εκείνος άγγιξε τα μάτια τους λέγοντας “ας γίνει σύμφωνα με την πίστη σας”. Αμέσως οι τυφλοί θεραπεύτηκαν, και ο Κύριος τους συνέστησε με αυστηρό τόνο κανείς να μη μάθει για το θαύμα αυτό. Εκείνοι όμως, Τον εξυμνούσαν σε όλη την περιοχή. Στη συνέχεια, έφεραν στον Ιησού έναν άνθρωπο βουβό και δαιμονισμένο. Και μόλις ο Κύριος έδωξε το δαιμόνιο, αμέσως μίλησε ο άνθρωπος εκείνος, ενώ ο κόσμος θαύμαζε και έλεγε: “τέτοια θαύματα ουδέποτε έγιναν στο Ισραήλ”. Οι Φαρισαίοι πάλι έλεγαν ότι βγάζει τα δαιμόνια στο όνομα του άρχοντα των δαιμονίων. Ωστόσο ο Χριστός, συνέχισε να περιοδεύει στις πόλεις και τα χωριά, κηρύσσοντας το

ευαγγέλιο της Βασιλείας του Θεού, και θεραπεύοντας κάθε ασθένεια του λαού.

Τη σημασία της πίστεως για την πνευματική μας ζωή αλλά και για την πραγματοποίηση κάθε θαύματος και κάθε αιτήματός μας προς τον Θεό, τονίζει και σήμερα η πιο πάνω διήγηση. “Σύμφωνα με την πίστη σας ας γίνει”, λέει ο Χριστός, θέλοντας να δείξει σε όλους ότι για να πραγματοποιηθεί το θαύμα, είναι απαραίτητο να γίνει το προσωπικό μας θαύμα μέσα στην καρδιά μας, η απόκτηση δηλαδή της πίστεως, που δεν είναι άλλο από την υπέρβαση του ορθολογισμού και του υλικού τρόπου θεώρησης των πραγμάτων. Ακόμη, μέσα από τα δύο θαύματα που ακούσαμε σήμερα, υπογραμμίζεται για άλλη μια φορά το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων μας, ότι ο Θεός βλέπει τον άνθρωπο ως ψυχοσωματική οντότητα και επιτελεί το θαύμα με γνώμονα την σωτηρία του ανθρώπου. Δεν θα σταθούμε όμως άλλο σε αυτά τα σημεία, καθότι επανειλημμένως τονίστηκε τις προηγούμενες Κυριακές.

Εκείνο ωστόσο που ξεχωρίζει στη σημερινή περικοπή, είναι ότι ο Χριστός, με αυστηρό τόνο, λέει στους θεραπευμένους τυφλούς να μη πουν σε κανένα για το θαύμα που τους έκανε. Άσχετα από την παρακοή που οι ίδιοι επέδειξαν, η σημασία της επισήμανσης αυτής από τον ευαγγελιστή Ματθαίο είναι πολύ σημαντική για την πνευματική μας ζωή. Ο Χριστός, όπως είπαμε, τελεί το θαύμα με κύριο γνώμονα την ψυχική, την πνευματική μας υγεία. Το θαύμα δηλαδή αποτελεί υπόθεση σωτηριολογική, η οποία αφορά τον Θεό, που το επιτελεί, και τον άνθρωπο που δέχεται τη συγκεκριμένη ευεργεσία. Εκείνο που οφείλει σε κάθε περίπτωση ο πιστός, ειδικά στην περίπτωση του θαύματος, είναι να δοξολογήσει τον Θεό, να Τον ευχαριστήσει μέσα από όλη την καρδιά του, να συναισθανθεί το μεγαλείο του Θεού και να οδηγηθεί σε μεγαλύτερη μετάνοια, προσευχή και κοινωνία με τον Θεό.

Ο Θεός δεν επιτελεί το θαύμα για να διαφημίσει την θεότητά Του, δεν έχει ανάγκη διαφήμισης. Άλλωστε, οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν στη δύναμη του Θεού, όσα θαύματα και αν γίνουν μπροστά στα μάτια τους, θα συνεχίσουν να είναι άπιστοι και να αμφισβητούν τα πάντα, όπως οι Φαρισαίοι της σημερινής περικοπής. Αυτό συμβαίνει γιατί η πίστη προς τον Θεό δεν είναι αποτέλεσμα πειθούς, αλλά αποτελεί υπέρβαση του ορθολογιστικού τρόπου θεώρησης των πραγμάτων. Επομένως, όσα θαύματα και να διηγηθούμε σε ανθρώπους που αμφισβητούν τον Θεό, δεν πρόκειται εκείνοι να ωφεληθούν, αλλά μάλλον θα χλευάσουν και τη δική μας πίστη.

Επίσης, ζητά ο Κύριος να μη διαφημίζεται το θαύμα, επειδή μια τέτοια κίνηση ενδέχεται να καλλιεργήσει στην καρδιά μας τάσεις υπερηφάνειας, ότι δηλαδή εμείς υπερέχουμε των άλλων ανθρώπων. Στην περίπτωση αυτή το αποτέλεσμα είναι αντίθετο από το θέλημα του Θεού, καθώς οδηγούμαστε στο βάραθρο της αυτοδικαίωσης, δηλαδή του εγωισμού. Αν νιώθουμε ευεργετημένοι από τον Θεό, αυτό δεν πρέπει να αποτελεί αφορμή για καύχηση, ότι δήθεν ο Θεός μάς εισακούει επειδή είμαστε άξιοι για κάτι τέτοιο, αλλά μάλλον οφείλουμε να αισθανόμαστε περισσότερο ασθενείς πνευματικά.

Ο Θεός δηλαδή επεμβαίνει στη ζωή μας, επειδή μόνοι μας δεν έχουμε τη δύναμη ή την ικανότητα να σώσουμε τον εαυτό μας. Αν, όταν τύχει να μας θεραπεύσει κάποιος γιατρός, δεν περιαυτολογούμε και δεν το θεωρούμε προσωπικό μας επίτευγμα, αλλά μάλλον προσέχουμε την υγεία μας και ακολουθούμε τις συμβουλές του, άλλο τόσο οφείλουμε να είμαστε ταπεινοί, αν ποτέ ο Θεός κάνει σε εμάς κάποιο θαύμα, και ακόμη περισσότερο οφείλουμε να προσπαθούμε για την πνευματική μας υγεία.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Αγία Μαρκέλλα

Ανάμεσα στους πολυάριθμους Αγίους, που κοσμούν το τοπικό αγιολόγιο και τη μακρόχρονη εκκλησιαστική ιστορία του μυροβόλου νησιού της Χίου είναι και η Αγία παρθενομάρτυς Μαρκέλλα, που αποτελεί το ευλαβικό καύχημα των απανταχού της Γης Χίων και τον πολύτιμο πνευματικό θησαυρό για χιλιάδες προσκυνητές, που συρρέουν στον τόπο του μαρτυρίου της για να αποδώσουν τον οφειλόμενο σεβασμό στο μεγαλείο και τον ηρωισμό της, αλλά και για να ζητήσουν τη θαυματουργική της χάρη για την επίλυση σωματικών και ψυχικών ασθενειών.

Η Αγία Μαρκέλλα γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Βολισσό, στο ιστορικό αυτό κεφαλοχώρι της βορειοδυτικής Χίου. Για τον χρόνο της γέννησης, της ζωής και του μαρτυρίου της Αγίας υπάρχει σύγχυση και ασάφεια μεταξύ των βιογράφων. Σύμφωνα με τον βιογράφο της, Όσιο Νικηφόρο τον Χίο, η Αγία Μαρκέλλα έζησε και ήκμασε περί το 1500. Ο πατέρας της ήταν ειδωλολάτρης και η χριστιανή μητέρα της απεβίωσε σε νεαρά ηλικία. Η Μαρκέλλα διακρίθηκε από νωρίς για τη βαθιά της πίστη και αγάπη στον Χριστό, την καλοσύνη και αγνότητά της, τη σεμνότητα και την ευγένεια της ψυχής της. Προικισμένη με θεϊκή σοφία και αμέτρητα ψυχικά χαρίσματα επικοινωνούσε αδιάκοπα με τον Θεό. Αυτόν τον "επίγειο άγγελο" φθόνησε ο εωσφόρος και θέλησε να την πολεμήσει με κάθε μέσο.

Έτσι ο ειδωλολάτρης και σκληρόκαρδος πατέρας της άρχισε να επιθυμεί ερωτικά την ίδια του την κόρη και να νιώθει προς αυτή μία αστείρευτη σαρκική επιθυμία. Όταν η Μαρκέλλα διαπίστωσε τον αναίσχυντο χαρακτήρα του σαρκολάτρη πατέρα της, εγκατέλειψε το πατρικό σπίτι και αναζήτησε καταφύγιο στα βουνά της περιοχής. Τότε ο πατέρας της κινούμενος από τις κτηνώδεις ορέξεις του και με απερίγραπτη μανία άρχισε να ψάχνει να βρει τη νεαρή και όμορφη Μαρκέλλα. Τότε η δύστυχη και έντρομη κόρη προσπάθησε να προστατευθεί και να σώσει την τιμιότητά της. Μία μεγάλη βάρβαρη αποτέλεσε το ασφαλές καταφύγιο της Αγίας. Ένας βοσκός όμως αντιλήφθηκε τη Μαρκέλλα και υπέδειξε τη βάρβαρη στον μανιακό πατέρα της. Τότε ο πατέρας έβαλε φωτιά στη βάρβαρη για να την αναγκάσει να βγει έξω από αυτή. Η Μαρκέλλα κατάφερε και βρήκε διέξοδο και έτσι γλίτωσε από τα χέρια του

σαρκολάτρη πατέρα της. Στη συνέ χεια άρχισε να τρέχει πάνω στις πέτρες και τα βράχια, αλλά ο πατέρας της βλέποντας τη δυσκολία να την φτάσει, αποφάσισε να τη σημαδέψει με το τόξο του και έτσι εκτόξευσε προς αυτή ένα βέλος. Η Αγία πληγώθηκε και το αγνό της αίμα πότισε τα βράχια. Παρόλα αυτά δεν έχασε την ψυχική της δύναμη και συνέχισε να τρέχει. Οι σωματι κές της δυνάμεις άρχισαν όμως να την εγκαταλείπουν και κάποια στιγμή έπεσε κάτω ταλαιπωρημένη και πληγωμένη. Η βαθιά και ακλόνητη πίστη της την βοήθησε να βρει τη σωτήρια λύση. Με τα μάτια στραμμένα στον Ουράνιο Νυμφίο προσευχήθηκε και Του ζήτησε να σχίσει τον βράχο και να την κρύψει μέσα. Η παράκληση της Αγίας έγινε πραγματικότητα και έτσι ο βράχος σχίστηκε και δέχτηκε το σώμα της ενάρετης Μαρκέλλας μέχρι το στήθος. Ο σαρκολάτρης πατέρας φτάνοντας στον τόπο και βλέποντας το παράδοξο αυτό θαύμα, οργίστηκε ακόμη περισσότερο και έκοψε με ένα μαχαίρι τους μαστούς της και τους πέταξε στο βουνό. Στη συνέχεια αποκεφάλισε την κόρη του και πέταξε την κεφαλή της στη θάλασσα. Σύμφωνα με την παράδοση μία ασυνήθιστη λάμψη άρχισε να εκπέμπεται από την κεφαλή της Αγίας, που στέφθηκε με τον ουράνιο και άφθαρτο στέφανο της άθλησης και της θεικής δόξας.

Ο σχισμένος βράχος, που δέχτηκε το μαρτυρικό σώμα της Αγίας, αποτελεί μέχρι σήμερα για τους προσκυνητές σημείο ευλαβικής αναφοράς και πηγή ιαμάτων, αφού όσοι προσεύχονται με πίστη, παρατηρούν τον ερυθρό χρωματισμό των βράχων και το νερό να ατμίζει. Αναρίθμητα είναι τα θαύματα, που με τη χάρη του Θεού, έχει επιτελέσει η Αγία Μαρκέλλα από την εποχή του μαρτυρίου της έως τις ημέρες μας, ενώ μάρτυρες θαυμαστών σημείων έγιναν λαμπρές πνευματικές φυσιογνωμίες της Εκκλησίας μας, όπως Άγιος Μακάριος ο Νοταράς Επίσκοπος Κορίνθου, ο Άγιος Νεκτάριος Επίσκοπος Πενταπόλεως και ο βιογράφος και συντάκτης της Ακολουθίας της Αγίας, Όσιος Νικηφόρος ο Χίος, οι οποίοι συχνά προσέρχονταν στον τόπο του μαρτυρίου της Αγίας για να προσευχηθούν. Η μνήμη της Αγίας παρθενομάρτυρος Μαρκέλλας εορτάζεται κάθε χρόνο στις 22 Ιουλίου και λαμπρά πανήγυρις λαμβάνει χώρα στον φερώνυμο ιερό ναό της Αγίας, που βρίσκεται επί της αμμόδους παραλίας στον ομώνυμο όρμο της Βολισσού και αποτελεί παγκιακό, αλλά και πανελλήνιο προσκύνημα.

Απολυτίκιο

Της αγνείας το ρόδον και της Χίου το βλάστημα, την Αγίαν Μαρκέλλαν εν ωδαίς ευφημήσωμεν τμηθείσα γαρ χειρί τη πατρική, ως φύλαξ εντολών των του Χριστού, ρώσιν νέμει και κινδύνων απαλλαγίην, τοις προς αυτήν κραυγάζουσι, δόξα τω δεδοκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε θαυμαστώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ιάματα.